

nejvhodnější způsob v té věci by se doporučoval, žádaje zároveň, aby mu jmenoval některé osoby k takovému sbírání spůsobilé.

Ve své odpovědi ze dne 9. dubna 1819 prof. Meinert poukazuje nejprve k obtížím s takovou prací spojeným. Ostatek odkazuje ku předmluvě svého díla, v níž vyložil, jak si v té příčině vedl. Co se tam dalo v malém, může prý se i tu díti ve velkém rozměru. Odborných znalců hudebních že na venkově není, on sám, chtěje míti nápěvy ku svým písním sepsány, že si musil přivésti z Vídně ředitele hudby Keye. Dále radí, aby společnost Vídeňská rozeslala po všem mocnářství podrobné programy a návody tištěné a mimo to sama si hleděla vycvičiti spůsobilé spolupracovníky. Konečně slibuje svou i dotčeného Keye pomoc.

K nejvyššímu purkrabí království Českého hrabě Mitrovský obrátil se proto, že „země jemu podřízená jest hlavním sídlem hudby“, pročez prý zajisté i jemu podobné úlohy se dostalo. Načež hrabě Kolovrat dne 1. dubna 1819 odpověděl, že pozval všechny krajské hejtmany a Pražského hejtmana městského, onino, by skrze podřízené sobě komisaře působili na národní učitele, tento, by hudební umělce a ochotníky za pomoc a přispění požádal.

Dle těchto rad a pokynů hrabě Mitrovský praesidialním listem ze dne 16. dubna 1819 oznámil nařízení nejvyššího kancléře všem krajským hejtmanům na Moravě a ve Slezsku, metrop. kapitole Olomoucké, biskupu Brněnskému a kapit. generalnímu vikariátu ve Frýdku, žádaje všech velmi důtklivě, aby se ve smyslu onoho nařízení co nejvíce vynasnažovali. Druhým pak přípisem ze dne 28. července 1819 nařizuje, aby se veškery sebrané látky posýlalo po dvou exemplářích, z nichž jeden se zašle Vídeňské společnosti přátel hudby, druhý uloží se ve Františkově musei v Brně. I dále se p. gouverneur velmi horlivě staral o náležité provedení daného nařízení, upomínaje liknavé a projevuje svou nelibost těm hejtmanům, jichž záсылky příliš hubeny byly.

Znenáhla poscházely se příspěvky ze všech skoro krajů Moravy a Slezska, zavírající v sobě písně české i německé, církevní i světské. Přispívatelé byli rectori a někteří knězi. Také známý vlastenec moravský J. H. Galaš přispěl svou hřivnou podobných věcí, jaké má ve své Muse Moravské. Krajští hejtmani stěžují si skoro všichni na nedostatek jednak příhodné látky, jednak spůsobilých sběratelův. Tak Hradištský hejtman posílaje dosti skrovný příspěvek z krajiny na Moravě nejzpevnější, podotýká, že „dle zpráv